

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE

DIREKTORAT ZA SISTEM DAVČNIH, CARINSKIH
IN DRUGIH JAVNIH PRIHODKOV

Sektor za sistem posredne obdavčitve in carinski sistem

Župančičeva 3, p.p. 644a, 1001 Ljubljana

T: 01 369 67 17

F: 01 369 67 19

E: gp.mf@gov.si

www.mf.gov.si

gp.ukom@gov.si

Številka: 092-278/2013/2

Datum: 27.9.2013

**Zadeva: Predlagam.vladi.si predlog 4927- 295: Možnost elektronskega izdajanja računov
ob uvedbi davčnih blagajn**

Zveza: Vaš dopis številka 092-295/2013/1 z dne 17.9.2013

V zvezi s predlogom 4927-295, ki nam je bil posredovan preko spletnega orodja predlagam.vladi.si in se naša na možnost elektronskega izdajanja računov ob uvedbi davčnih blagajn, vam posredujemo naslednji odgovor:

Osnovno vprašanje pri elektronskih računih in davčnih blagajnah je, kako na sprejemljiv način zagotoviti varnost in pravilnost podatkov v elektronski obliki. Pri tem pogosto vsaka država predpisuje svoje tehnične zahteve, kar pa lahko podjetnikom otežuje poslovanje v mednarodnem okolju. Večina majhnih in srednjih podjetij trenutno še ne izdaja e-računov. Račune izdajajo na papirju ali pa jih pošiljajo po elektronski pošti kot navadne datoteke, kar seveda ni skladno z varnostnimi standardi, ampak je enostavno in deluje. Potrebno se je zavedati, da posluje danes gospodarstvo v globalnem okolju, v katerem mu lahko vsaka nepremišljena poteza poslabša konkurenčnost. V Sloveniji je tako kot v večini ostalih držav izdajanje e-računov prostovoljno. Država poslovanje z e-računi spodbuja, vendar dopušča tudi ostale oblike, saj se zaveda, da je osnovno poslanstvo podjetništva enostavno in pregledno poslovno okolje, ki omogoča podjetnikom rast in razvoj.

Na področju e-računov je začela EU urejati razmere že pred leti, ko so številni akterji pozivali k ukrepom na evropski ravni, da bi spodbudili trg izdajanja elektronskih računov v vsej EU. Obstoječe državne ureditve večinoma temeljijo na nacionalnih standardih, ki največkrat niso interoperabilni. Kot taki povečujejo zapletenost in večajo stroške za podjetja, s tem pa ustvarjajo ovire za dostop do trga. Končni rezultat tega je, da je izdajanje elektronskih računov v Evropi še vedno zelo omejeno in obsega od 4 do 15 % vseh izmenjanih računov. Komisija je v sporočilu „Izkoriščanje prednosti elektronskega izdajanja računov v Evropi“ (COM(2010) 712) pozvala, naj postane izdajanje elektronskih računov do leta 2020 prevladujoči način izdajanja računov v EU. Evropski parlament je v resoluciji iz aprila 2012 pozval, naj postane do leta 2016 izdajanje elektronskih računov obvezno pri javnih naročilih, države članice pa so na neformalnem zasedanju Sveta za konkurenco februarja 2012 in v sklepih Evropskega sveta iz junija 2012

pozvale, naj se sprejmejo ukrepi, ki bodo spodbujali izdajanje elektronskih računov in da se odpravijo ovire za dostop do trga, ki jih povzročata nezadostna interoperabilnost izdajanja elektronskih računov.

V zakonu o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12 in 83/12; v nadaljevanju. ZDDV-1) je že uvedena enakovredna obravnava elektronskih in papirnih računov. Za elektronski račun se v skladu s 84. členom ZDDV-1 šteje račun, ki vsebuje vse podatke v skladu z ZDDV-1 in je bil izdan in prejet v kateri koli elektronski obliki. Račun izdan v katerikoli obliki (elektronski ali papirni) mora zagotavljati pristnost izvora, celovitost vsebine in čitljivost računa od trenutka izdaje do konca obdobja hrambe računa. Namen te določbe je predvsem v spodbujanju uporabe elektronskega izdajanja računov saj zmanjšujejo upravno obremenitev davčnim zavezancem.

V zvezi z vašim predlogom o davčnih blagajnah pojasnjujemo, da Ministrstvo za finance skrbno spremlja problematiko davčnih utaj pri poslovanju z gotovino, vendar se pri iskanju rešitev ne omejuje na ta ukrep. Na področju brisanja in prirejanja podatkov o prometu davčnih zavezancev je s 1. 7. 2013 začela veljati nova davčna zakonodaja, ki določa, da davčni zavezanci ne smejo imeti ali uporabljati računalniških programov, ki omogočajo kakršno koli naknadno spreminjanje podatkov brez revizijske sledi. Enako velja tudi za proizvajalce oziroma dobavitelje programske in strojne opreme, ki ne smejo davčnim zavezancem omogočiti uporabe programov ali opreme, ki omogoča naknadno spreminjanje podatkov, brez hrambe izvornih podatkov. Za davčne prekrške pri elektronski obdelavi podatkov so bile predpisane višje globe: od 20.000 evrov do 70.000 evrov za samostojne podjetnike, od 50.000 evrov do 150.000 evrov za mikro in male zavezance in od 70.000 evrov do 250.000 evrov za srednje in velike zavezance. Celoten nabor ukrepov pomeni drugo možnost v preteklosti večkrat predlagane uvedbe davčnih blagajn in v zvezi s tem pomeni tudi odziv na opozorila gospodarstva, da gospodarskih subjektov ni primerno dodatno obremenjevati z zahtevami po nabavi nove opreme. S temi ukrepi bo dosežen pozitiven učinek glede zmanjševanja možnosti utaj davkov ob skoraj ničnih stroških za davčne zavezance, ki poslujejo pravilno. Nova ureditev je skupaj z okrepljeno medijsko kampanjo, z vzpostavljenim sistemom za pošiljanje fotografij računov prek brezplačnih sporočil MMS in z napovedanimi aktivnostmi nadzora ter z objavo rezultatov nadzora ključnega pomena za doseganje načela zakonitega in pravočasnega izpolnjevanja in plačevanja davčnih obveznosti in s tem za povečanje stopnje prostovoljnega izpolnjevanja davčnih obveznosti. Okrepila se je navzočnost inšpektorjev na terenu. Pospešeno se izvajajo hitri davčni inšpekcijski nadzori nad blagajniškim poslovanjem, popisom stanja zalog, izvaja se računalniška forenzika (zajem podatkov iz računalnikov zavezancev). Nadaljnji ukrepi na področju gotovinskega poslovanja bodo pripravljani na podlagi analize uspešnosti sedanjih ukrepov, ki preprečujejo brisanje in prirejanje podatkov o prometu.

S spoštovanjem,

Pripravil/a:
Erika Luckmann, podsekretarka
Matej Hanžel, podsekretar

Mitja Brezovnik
vodja sektorja